

ПРО НАЦІОНАЛЬНУ, КОМУНІСТИЧНУ ТА НАЦІОНАЛІСТИЧНУ ІДЕЮ

Найдьонов Олександр Григорович

Херсонський державний аграрний університет

Події в Україні кінця 2013 р. і до сьогодні – весна-літо 2014 р. змушують звернутися до аналізу підґрунтя тих процесів, що ми спостерігаємо. Це підґрунтя пов'язане зі зміною панівної ідеї українського суспільства з комуністичної на національну.

Після більшовицького перевороту у Жовтні 1917 року в Росії комуністична ідея було експортовано за допомогою російських багнетів в Україну, де до кінця минулого року була домінуючою. Її сенс потребує системного розгляду. За своєю логічною будовою ідея є формою мислення, різновид поняття, зміст якого своєрідно поєднує в собі як знання про наявну дійсність, так і суб'єктивну мету, спрямовану на її перетворення.

Одним з перших і найбільш концентрованих викладів комуністичної ідеї слід вважати спільну працю К. Маркса і Ф. Енгельса „Маніфест Комуністичної партії” (1848 р.). Саме тут засновники „наукового комунізму” формулюють свою провідну політичну ідею: „Якби потрібно було якомога коротше сформулювати суть нашого вчення, ми б сказали – знищення приватної власності” [1]. Знищення приватної власності насправді означає перетворення суспільства на слухняний натовп, керовану юрбу, оскільки людину позбавляють засобів для існування, вона стає залежною від тих, хто її утримує. Враховуючи те, що рабовласником може бути не тільки людина, а й держава, то комунізм (соціалізм) є нічим іншим як теорією і практикою державного рабства. Це блискуче продемонстрував в своїй книзі „Шлях до рабства” (1944) лауреат Нобелівської премії з економіки Фрідріх фон Гайєк [2].

„Вчення марксизму всесильне і тому вірне”, – писав Ленін і обґрунтовував це тим, що це вчення є синтезом трьох глибоких інтелектуальних джерел: німецької класичної філософії, французького соціалізму і англійської політекономії (див. працю Леніна „Три джерела і три складові марксизму”). Вказані джерела і марксизм – небо і земля. Про це говорили Леніну освічені марксисты Богданов, Плеханов, Дан і інші [3, 217]. Проте Ленін спритно викрутився: ці джерела пояснював він, Маркс „переробив”, тобто поставив з голови на ноги і таким чином „онаучив”. (Богданов взагалі не погоджувався з ленінською трактовкою марксизму, а філософські переконання Леніна називав „застарілою нісенітницею”).

Безпосередніми інтелектуальними джерелами комуністичної ідеї Маркса були: праці Бауера (теорія приходу до влади „критичної особи”, що відкидає цивілізацію Христа), Дарвіна (теорія боротьби живих істот за виживання, людини як продукту виховання – „дресирована мавпа”), Моргана (історика примітивних суспільств), Фейербаха („основоположника матеріалізму”). Більш глибокими джерелами марксизму є праці сатаністів Дезамі, Гесса, таємні одкровення Вайсхаупта та інших ілюмінатів, а також програми сект „крайнього комунізму” Кабе і Бабефа (Франція), Вейтлінга (Німеччина). Проте дійсно глибокими джерелами марксизму є таємні вчення давньоєгипетського жреця Маркоса і луксорських братів, що підготували революцію Ехнатона. „Маніфест комуністичної партії” Маркса та Енгельса розпочинається натяком: „Привид блукає по Європі, привид комунізму”. Це встаючий з мороку століть дух червоного фараона під крики озвірілого натовпу: „Грабуй награване!”.

Та чи не ображаємо ми цим робітників і селян, наших годувальників? Адже марксизм подається як революційне вчення робітничого класу. Ні, не ображаємо, оскільки це не „вчення робітників”, це вчення проти робітників, вчення про те, як обдурити робітників і селян, спокусивши їх заводами, фабриками, землею і використати для захоплення влади. Невже в Росії після Жовтня 1917 року до влади прийшли робітники і селяни, а не Ленін, Троцький, Дзержинський, Сталін, Ягода, Берія й інші вожді з їх підручними? Цікавий факт: в складі керівництва післяжовтневої Росії не було жодного селянина чи робітника. Ще факт: експлуатація – це коли у робітника безоплатно забирають частину продукту. Так ось, у радянських робітників забирали 3/4 створеного ними продукту, а у робітників Європи (де експлуатація) – тільки 1/3. Робітник Росії міг годувати себе і родину. Радянський робітник,

якщо не могла працювати дружина, був злидарем. Диктатура пролетаріату (головне у вченні Маркса) – це вивіска, під якою знищували цвіт нації: промисловців, підприємців, купців, ремісників, священників, професорів, інженерів, науковців.

Комуністична ідея – антипод національної ідеї. Національна ідея гуртує людей в народ. Комуністична ідея це класова ідея, яка роз'єднує людей. Вона розриває єдиний соціальний організм на частини і протиставляє їх. Ці частини – соціальні класи – існують у кожному суспільстві: є ті хто володіє засобами виробництва і ті хто наймається до власників працювати. Тільки в хворому суспільстві класи (люди) борються між собою. В здоровому суспільстві класи між собою співробітничать.

Національна ідея це те, що об'єднує народ на переломному етапі його розвитку. Вона базується на релігії. Витікає вона з Біблії та інших Першокниг людства, які стверджують, що людство ділиться на народи (етноси). Біблія, відповідно і національна ідея, за істинні знання, проти одурачування людей, перетворення їх у сліпих фанатиків, маріонеток в руках ляльководів. Фарисейство (лицемірство, святенництво, показне благочестя) у Євангелії – самі огидні форми зневажливого ставлення до людей, людиноненависництва (сатанізму).

Ленінізм став подальшою конкретизацією суті комуністичної ідеї. Вчення і практика ленінізму дали світу немислимі у минулому уроки фарисейства. Були обмануті, перетворені у стада сліпих баранів і втягнуті у криваві місива громадянських війн, а потім і в будівництво ефемерного комуністичного раю величезні маси людей Росії, Китаю, багатьох країн Європи, Азії, Латинської Америки. Величезні маси інтелектуалів в чаді комуністичної пропаганди і ракетно-ядерної гонки поставили усю людську цивілізацію на краю прірви. І все це під фарисейські заклики до миру і співробітництва між народами. Імперія зла фарисейські викривала „паліїв війни”. А хіба „інтернаціональний обов'язок” не фарисейське прикриття більшовицьких агресій в Угорщину, Чехословаччину, Афганістан? А табори смерті, що препідносилися як заклади трудового виховання?

Ленін твердив, що заради досягнення комуністичної ідеї всі засоби хороші. Однак тоді не залишається місця для етичних норм і правил. Жорстокість стає виконанням обов'язку. Комуністи, бачачи лише кінцеву мету, вважають права і цінності особистості перешкодою до її досягнення. Заради цієї ідеї вони готові до аморальних дій. Вищі цінності встановлює верховний вождь, відповідно функціонери не повинні мати моральних переконань. Від них вимагається лише беззастережне підпорядкування вождю. Комуністична ідея від своїх послідовників вимагає багато „брудної” роботи, виконання якої є перепусткою до кар'єри і влади. Люди, що мають духовні ідеали, відмовляться від її виконання, в той час як безпринципні – ні. Комуністичні держави створюють установи і служби, робота в яких вимагає жорстокості, залякування, обману, стеження і знищення.

У результаті десятки мільйонів смертей ні в чому не винних людей принесено на вівтар цієї ідеї. Найбільша кількість жертв комуністичної влади припадає на Китай (65 млн.) та СРСР (20 млн.). Найвища доля від населення країни була знищена режимом „червоних кхмерів” в Камбоджі. У 1975–1979 роках вони знищили 2,5 млн людей з усього 7,5 млн населення.

В Україні завдяки революції гідності рухнула комуністична ідея. Це проявилось зокрема, в масовому демонтажу пам'ятників Леніна. У більшості населених пунктів країни ідол впав. Однак, звільнення українського суспільства від комуністичної ідеї та її символів за територіальною ознакою виявилось неоднорідним. Вона ще цупко тримається свідомості людей цілих областей. Значна частина українців Кримського півострову, Луганської та Донецької областей знаходяться під її керуючим впливом.

Національна ідея хоч і перемогла на основній частині України, поки що повністю не охопила усю територію країни та не проникла в усі соціальні прошарки. Попереду серйозна робота по роз'ясненню суті української національної ідеї кожному громадянину.

Українська національна ідея складається з декількох нерозривних, органічно пов'язаних елементів і передбачає наступне:

- державність – вільна, самостійна Україна;

- соборність – територіальна єдність українських земель;
- духовність – в першу чергу, наука І. Христа як основа світогляду;
- інтелектуальність – здатність кожного громадянина обходитися власним розумом.

Національну ідею не слід плутати з націоналістичною ідеєю. Національна ідея охоплює усіх громадян країни. Націоналістична ідея намагається охопити людей однієї нації, виокремлює людей за етнічною ознакою. Саме перемогу національної ідеї в Україні над комуністичною російський уряд і його пропаганда намагаються приписати російському народу як перемогу націоналістичної ідеї в українському суспільстві. Російських ворог називає українських патріотів „фашистами” і „бандерівцями”, а тих українців, хто продовжує притримуватися комуністичної ідеї – борцями з „київською хунтою”.

Російська Федерація є носієм комуністичної ідеї. На Червоній площі столиці РФ – Москві стоїть Мавзолей, де лежить ідол. На цій же площі цілий цвинтар осіб, що загубили мільйони ні в чому не винних людей. Російський уряд, замість покаяння і суду над комуністичною ідеологією і її заборону, а також символіки: комуністичної і радянської, заперечує один із найбільших злочинів своїх попередників – голодомори українців. На Кремлі червоні зірки – загально визнаний символ Божого зневажника і хулителя.

Саме через те, що верхівка російської держави до сих пір є поборником людиноненависницької комуністичної ідеї, спричинило нею повне несприйняття героїзму українців на Майдані, як носіїв національної ідеї. Агресивність російської комуністичної ідеї виявилася настільки великою, що було поставлено під сумнів добросусідське життя українського і російського народів. На щастя, в першу чергу, завдяки світовій спільноті, ми не маємо повномасштабної війни, а втратили лише частину української території – Кримський півострів. Однак маємо неоголошену війну РФ проти України, в першу чергу, у Луганській і Донецькій областях.

Увесь цей час маємо змогу спостерігати за кремлівським фарисейством. Москвини на кримському півострові буцім-то захищають людей від українських „фашистів”. Однак ні нападів на етнічних росіян, ні українських „фашистів” ніяк не можуть продемонструвати. Немає жодного біженця до РФ. Люди, які переїжджають з неспокійних місць, залишаються жити в Україні. Одурачування російських громадян через підконтрольні засоби масової інформації вражає. Не гербують дезінформацією. Наприклад, російські ЗМІ поширили брехню – олімпійська чемпіонка 2014 року Олена Підгрушна, яка начебто працювала снайпером і стріляла в так званих „ополченців” у Слов’янську. Таким чином, РФ хоче силою повернути комуністичну ідею в українське суспільство. Не вийде!

Ми – країна відповідальних та сміливих людей. Ми – нація, яка прокинулася. Прокинулася і хоче очиститися від міліційного свавілля, продажних суддів та прокурорів, корумпованого чиновництва, поборників у податковій, хабарників на митниці. Український народ, окрилений своєю ідеєю, намагається творити потужні соціальні механізми контролю влади. Шлях не близький, але ми на нього стали і дійдемо до головної мети – всебічної реалізації української національної ідеї: чинити по відношенню до іншої людини так, як хочеш, щоб чинили по відношенню до тебе.

Список літератури:

1. Див. К. Маркс, Ф. Енгельс. Твори, Маніфест комуністичної партії.
2. Хайек Ф. Дорога к рабству / Хайек, Фридрих Август фон. – М.: Новое издательство, 2005. – 264 с.
3. Сервис Р. Ленин / Роберт Сервис / Перев. с англ. Г. И. Левитан. – Мн.: Попурри, 2002. – 624 с.